

05(467153) Her. 1894

L' HEREUHET

PERIÓDICH LITERARI, HUMORÍSTICH,

DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA LLIURE CLASSE DELS SOLTERS

SORTIRÀ UN COP CADA VEGADA

Solters sense oblidar als casats

¡JA HI SOM!

¡Salut solters!... ¡Salut solteres!...

i tothom ¡Salut!!

Se vos convida a vosaltres i familia al ball extraordinari qu' amb motiu de la nostra festaindrà lloc en els salons d' aquesta societat la nit del día 7 de Febrer a les deu en ■ baix següent

Per fi el simpatic HEREUHET ha ressucitat, per feros rebrollar el temps felix de la nostre joventut. Per vosaltres jovincels es per qui particularment ha sortit, considerant trovareu d' anyor las sembradas i cullitas de bolets qu' es feien en aquell temps, advertintvos, qu' en l' actualitat, no es del nostre lerna l' ocasió d' aitals disbarats.

Además, ¿quants de nosaltres no posariem en práctica (si 'n teniem coneixements) la lluita greco-romana si un per nosaltres, qualsevol volgués robar-nos de nostra aimada el seu carinyo y l' amor? I dic aixó, perque no es estrany els comentaris qu' es feien referents a l' aludida recolta, puig deien (i com vulgarment se diu) atacaban directament a la vida privada de moltes persones incapaces de preocuparse de ningú.

El nostre principal objecte es, procurar fer riure sens necessitat d' aquestas cosas ni de pessigolles, puig com veureu sols hem admés per aixó, assumptes de casaments, carbasses, anuncis, amors, etc., etc., etc., etc.

Vosaltres, hermoses *demoiselles*, ja no tindreu mes disgustos, no vos arrancareu mes el monyo, ni vos dirán qu' el vostre jovincel l' han trobat amb fulana o sotana, fent traició al vostre amor; parlarém també honesta i diplomàticament de vosaltres; ems devanarém el servell, y mirarém de fervos riure si pot esser també sens necessitat de pesigolles pera pagarnos (alguna ingrata de vosaltres) amb una trepitjada (ballant) d' aquelles qu' ens fan veure la padrina (o vice-versa).

Dons sí, solterets, are que ve la nostra festa tindrem també 'l plaher d' estrenyer en nostres brassos alguna *casta* casada, tinguent en compte d' adaptar

PROGRAMA

PRIMERA PART

- Americana Les estisóres de la Xutclá.
- Waltz Les sabates d'en Coll.
- Americana La elocuencia d'en Gambino.
- Polka En Nofre y la Julieta.
- Schotich L' anyorament de l' Espigulé.
- Americana La serietat d'en Gumbau.
- Schotich El repunteix d'en Tiá.
- Americana La maneta d'en Surribas.
- Mazourka Acostat Carmeta.
- Ball especial El recó dels viatjants.
- Americana Les lates d'en Jou.

SEGONA PART

- ardana El desespero d'en Bosch.
- Americana Bricoc o carbassó amb potes.
- Mazourka Les orelles de la Ginjaume.
- ec En Pey y la Tarradas.
- Schotich El *Kempis* del Tortosí.
- ancers Els amors de l' Alegri
- Waltz Els bufets de la carnicera.

las degudas precaucions perque llurs marits no ens trovin desprevinguts i no ens toqui el corre.

Animo i a divertirnos.

La Comissió prega encarescudament als que involuntariament (per part de dita Comissió) pugan disgustarse, per algú article de L' HEREUHET, se serveixin dispensarla, puig l' agraviar, repeteixó, es ajeno a la seva voluntat.

A la meua SOCIA

He sabut nena encisadora
i el saber-ho molt m' ha ofés
qu' una amiga xafardera
et critica d' alló més.

Diu, que 't trova sense gracia
que miras contra 'l Govern,
que 's ton cos una desgracia
i amb un genit de l' infern.

Que portas las dents postissas
que 's molt dúr el teu cervell
i que 'l cabell que tu et rissas
may ha estat del teu clatell.

Tan se val. No 't donguis pena
perque 't diguin tot aixó
que no ha de faitarte nena
may la meua estimació.

Puig si es cert que no ets hermosa
i aixó negarse no s' pot
tens, en cambi, ana 'ltre cosa:
quinze mil duros de dot!...

MARRAMAU.

Noies D' aquesta casa, Llegiu:

Avui dia, sont de gran actualitat, els interview. Jo eom a home modern i desitjant complaure als precés de varis amics, pera qu' escrigués alguna cosa, pera aquest humoristic periódic; vaig a relatarne un, que podrie tenir molt be lloc cada dia.

Pom, pom, porrrrom pom.

Primerament, se sent una veu que diu:—¿Qui ha? Després, passos que s' acostan; més tart, un suspir llensat per el pany, al sentirse forçat per la clau que te iutroduida a dintre; per últim s' obre la porta i apareix devant los meus ulls, una dona, d' uns trenta i pico d' anys; la seva cara n' es ja tota arrugada, completament cuverta de *polvos*,

com si ab aquella bruticia, volgués fer ressucitar una bellesa del tot i per sempre desaparescude.

—Deu lo guard.—¿Que se l' hi ofereix?

—Venia pera veure la seva filla.

—La meua filla, no es possible; no soc casada.

—(Tableaux! m' he equivocat) Perdoni, pot ser no vaig be, Jo 'm creia qu' aquí, hi habitaba En... que tenen una filla qu' es diu....

—Sí efectivament aquí es: Soc la filla.

—(Atiza! l' havia presa per la mare) Docns axis tot va a l' hora. Soc un periodista vingut expresament de llunyanes terres, ab el sol i exclusiu objecte d' interviewa a vosté; procurare no molestarle gaire; i are confiant ab la seva benabolenisa, espero contestará sensa embuts a les meves preguntes, per lo qual l' hi quedaré eternament agraid.—¿Quants anys te?

—¿Ui! quines preguntes mes tontes qu' em fa vosté. Que l' hi diré jo, tinc uns 24 o 25 anys.

—¿Ouail pot ser encare no diu la veritat) ¿I quina ha sigut l' época mes feliça de la seva vida?

—D' els 18 a 20 anys. Allavores si que disfrutava: recordo qu' es congregaven al meu entorn, una munió de joves, lo més distingit del Casino; tots procuraven alagarme, buscant frases, pera expressarme l' amor, que deian per mi sentien; la passió qu' els inspiraba. A n' el ball n' era jo la reina, al entrar els joves corrient seguidament cap a mi, pera poguerme prometre algú ball. fins a la porta n' hi havian que m' esperaven.

—¿I vosté, com corresponia a n' els seus admiradors?

Donant esperanças a tots, sonriguent a uns; mirant als altres.... pero interiorment me burlava d' ells, fugint de tota paraula seria. Els no conquistats, feia qu' em veiesin, baixant ab coquetaria la vista i ruboritzanme a les sevas mirades; procurava contestar lo més dolçament posible, quant me dirigian per primera vegada la paraula. Tot aixó n' era causa de que aumentessin cada dia el nombre d' *asesinats*.

—¿Digui qu' are ja deuen ser alguns cents. els que l' hi fan la *corte*?

—No es burli de mi. Encara qu' es trist el tenir que manifestarho, quant vaig arribar a 21 anys, totes aquelles bones qualitats que m' adornaven, varen desapareixer; vingueren a n' el ball, *talls mes tendres*, motiu suficient pera que tots aquells, que deien, per mi es morien, m' abandonessin. La que havia sigut reina. va descendí a primpcesa; de primpcesa, a senyora; de senyora, a la mes humil de totes les cortisanes; veientme obligada a *petar* sovint, cosa que feria en grant manera al meu orgull, fins al punt d' obligarme a qu' abandonés per sempre aquell *Palau* que tantes ilusions me guarda.

—I ara ¿que pensa fer?

—Casarme.... Ab el primer qu' es presenti, ric

o pobre, lleig o vell; encara que la seva testa sigui del tot nevada, encare que no pugui valerse de las sevas forces; la qüestió es casarse, sortir d' aquesta vida d' encantada.

—¡Pobre dona!

FULL DE VIDA.

Figueres 1 Febrer 1914.

Un conflicte

A les fadrines figuerenques

Vaig venir aquí a Figueres a casarme disposat he buscat i no he trobat hi he provat las mil maneres.

Podser algunes pensarán que jo soc un d' aquells gánços que només buscan romanços... no es aixó, ja 'm sentirán.

Pera lograr el meu intent em fixo em totes les noies siguin serias o alegroies per poguer fer el casament.

Mes..., ja passada revista buscant la mes distingida trovo que d' aixorida no puc posar cap en llista.

Aquí está el meu disgust aquí el conflicte comença i s' erra si alguna es pensa qu' es que no n' hi ha del *meu gust*.

Jo el cervell m' expremo a gotes i no hi veig cap solució no es que no m' agradin, no! al revés, m' agraden totes.

Per sortir d' aquestes penes d' escullirne alguna provo mes, no puc; tant guapes trovo las rosses com les morenes.

Que 's un cas excepcional dirán moltes, pero es cert i al cap d' avall el que pert soc jo, patint d' aquest mal.

Jo, que vaig en desconçol que no puc tenir promesa tinc d' anar sempre a dispesa i m' aburreix estar sol.

Fins tals cabories ridícules he tingut per tals famelles que desitjo veure a n' elles que 's desfessin en partícules.

Y de cada una, una engruna allavors una en formatja i així al casarme, en tindria un bocinet de cada una.

Pero aixó es tan impossible com als nuvols penjar un llum; i en vritat, tant me consúm queestic d' un humor terrible.

Si un pogués casarse amb totes, fora també un gros bollit quin gasto per un marit atipar a tantes xicotes.

Creia que al buscar muller era alló de arrivá y moldre; i n' obstant, no se resoldre el deixar d' esser solter.

Si alguna aquí n' hi hagués que pretlinguí ser una esposa. demostrí que te una cosa superior a les demés.

Em treurá d' aquest apuro i amb ella em veurá casat; tractes amb l' interessat, persona de pes... o juro.

Ja sab doncs lo que ha de fer si alguna em vol per espós

Figueres, visc jo San Pere, 53; tenda
FUSTERET.

LA COMISSIÓ

Son hereus de casa bona amb genes de disposar tiran tots pilota a l' olla pro 'ls hi agrada estalviar.

Tots al fi de la Setmana, tenen un duro y la clau semblan els Reis del Casino quan se presenten al ball.

Pro si be os hi fixeu, noies, yi sa historia repasseu veureu que la passen negra essen la for del jovent.

El primer, es gran, du bigoti pro... també te molts afanys el dia que va al Casino per poguer ballar alguns balls!

El segón, ha quedat viudo, puig la dona li ha marxat i ell aquí, com una mona esperant-la s'ha quedat.

El tercer es un bon hereu que les noies no'n fan cas volia a l' una, vol a l' altre pro 's quedarà sensa cap.

El quart, te 'l genit molt fort per lo tant no 'l toquém pas puig no vol que de cap modo se 'l toqui... la dignitat.

El quint, per sa mala estrella la xicota se n' hi ha anat a passar un temps a la Mata y no sab si tornarà.

El sext, diu que corra molt amb bicicleta montat, va comensar una carrera que jamai l' acabarà.

El séptim es una gran *pollo* i sembla que va arremblat pro segons me deia ella... —No se 'm gosa declarar.

El vuité com que 's de fora d' aquest no 'en podém parlar, pro... te un bigoti jmes caio! noies no val a badar.

Y l' últim es un gran jove que mai ningú l' entendrà, despres de l' una enreda l' altre ¿qui sab qui la agafará!

**

Ja veieu, doncs noies maques quina Comissió hem montat, tots solters, tots caps de casa i tots molt desabagats.

Esperan amb gran deliri un *si* vostra molt ansiat per anar als vostres brassos. i estimarvos de veritat.

FILFERRO.

CONSELL ECONOMIC

A vosaltres simpáticos solters, companys de tabo-la, vos dirigeixo el present, recomanavos encarecudament, que no feu mai l' espléndit quant aneu al costat de *damiselles*.

Segons haureu pogut observar s' ha fet de moda quant un jove va al Cine acompanyat de noies, tenir de pagar l' *entrada* a totes, constituint aixó un perill per les nostres migrades butxaques; i no s' acaba aquí encare, ja que un cop adins, vos compareix aquell noiet vestit de blanc am una panareta a l' espatlle, i si un es tímit i no s' atraveix a despatxarlo altre volte, ma a la *poche* pera comprar a cada una d' elles un paquet de caramet-los.

Aixó companys, es intolerable, i si no en protes-tem enérgicament, dintre poc la costum haurá arribat tant fundament, que' ens será un sacrifici el deslliurarnos-en.

Pera que us convenseu de l' increment que prent aquest *sport*, fins us diré que hi ha noia (aixó es cert) que surt el diumenje de casa seva sensa cap calé confiada que ja trovará algún cándit que li pagui l' entrada... al Cine... i si el jove que se li posa al costat no 's mostra espléndit haurá de sentir, fins que 's decideixi a pagar, la següent cantarella dita entr' elles «¡Ay! hauré de passar a casa a buscar centims perque m' he descuidat de portarne».

Per aixó, companys caríssims vos recomano novament poseu crit ¡d' alerta! devant de tan gran perill.

Y a vosaltres solteres d' aquesta casa, vos demano humilment perdó per l' atreviment d' escriure aquestes ratlles que no van dirigides contra cap, pero sí contra totes y en defensa de nostres moneders.

K. D. T.

Parjetas Postals

Barcelona Febrer 1914.

Teresa: Molt m' anyoro en aquesta ciutat Comptal. Crec no 'm será posible poguer venir 'l proper dissapte 7 dels corrents pera disfrutar de nostra tipic ball de solters. Te recomano tinguis molt seny i que no rodolis gaire pel Casino, doncs ja sabs que 'l meu comportament no pot esser millor.

Sempre teu,

Rutilio.

Mallorca Febrer de 1914

Distingida Soledad: Com ja sabs per altres que t' escrit, me es del tot imposible poguer estar ab la teva agradable companyia la nit del ball de solters. No puc disposar de tans dias com avans, tota vegada qu' ara viatjo també la casa «La Cubanita». De totes maneres procuraré estar al teu costat pera Carnaval.

Lo teu consol,

Artur.

Paris, 4 febrer 1914.

A qualsevol preu te adquiriré; no 'm cansaré mai i la meva constancia i probas veras d'amor, te farán convencer de que soc l'únic capaç de fer la teva felicitat.

Fes doncs, l'esforç suprem i don el premi que 's mereix al que tan t' estima.

Pablanch.

14 San Vicens 14.

Monserat, 3 Febrer 1914.

Anant ahir a passeig cap a la ribera, vaig trobar a un amic caríssim que 'm digué, que no ha molt, va esser a Figueras. L' hi vaig preguntar per tu i gran va esser ma sorpresa, quan entre altres coses 'm digué que 'n portavas l' ascot molt pronunciat ab perill constant d' agafar una pulmonia. No siguis tonta i creu sols els consells del que mai t' oblida

Tranquil.

San Vicens 23.

Santiago de Cuba 2 Janer 1914.

Molt apreciada Teodora: Segueixo de primera; l' anyorament ja m' ha passat força: suplicante, que pera 'l pròxim Carnaval te diverteixis en gran manera; lo meu gust seria de que ballesis ab mon germà i en cas contrari amb en Gumbau.

El que mai 't oblidarà,

Paco.

Ciutat, 3 Febrer 1914

So boig d' amor per tu, videta. Fins les *cibelles* m' empenyaria pera lograr ton amor, aixó, no obstant, moltes esperanças tinch de que 'n sortiré triomfant de la meya empresa. No pots queixarte que no tingui presencia, puig no 'm falta elegancia.

Ciset l'estoré.

Carrer Ample 16.

Hi ha un jove elegant y de bona estatura que busca noia de la mateixa mida, encara que no sigui pabilla, mentres fos aquesta bufoneta y eleganteta porque 'l jove després de tot, podrà disposar de tan-

tes sabates com vulgui per lluirles, y, al mateix temps servirà de propaganda a la casa.

Per mes informes, detalls y retalls carrer de Parelada, 001.

Agullana 5 Febrer de 1914.

Prendeta meva: La vaga de tapers continua encara; per lo tant, estic mot intranquil; l' actitud dels vaguistes sembla no mermar i si aixó dura em veuré obligat a traslladar la fàbrica a Tarradas.

Fidel.

Interior 1 Febrer 1914.

Simpatic Enriquet: (a) L' Instrumental: No puc menys que haver de confesarto, tinc ja relacions formals esperant en breu, ser la companya de vida del que crec ferá la meva felicitat, con que, has fet tart: trobarás natural, no podia viurer d'aquet modo esperant la teva decissió.

Maria.

C. la Junquera.

Campmany 4 Febrer 1914.

Simpática Sibineta: De resultas de l' última conversació que tingerem, y siguent molt gran el meu agraiment, no puc menys que dedicarte aquesta postal com a prova d' estimació vera que 't professo. Res m' importa que siguis minyona, las cualitats que reuneixes, son bastants pera que esperi ab deliri altre moment en que poguerte donar provas veritat del meu amor.

Lo teu admirador constant,

Emili.

BARREJA

Al rompres nostres amors,
tot, nena, m' ho vas tornar
tot, menos aquell petó
que una nit 't vaig donar.

Al ball, en Pep i la Lola
van renyir com dos babaus;
desde el ball s' en van al Cine
i al sortí ja han fet las paus.

Un jorn vaig tirar-me al mar
sense saber de'nada
mes las carbasses que duya
ellas ja 'm feian surá.

En Mont sempre 'm ve al darrera
perque no li compro flors,
i no sab que 'n tinch de fresques
que fan grates olors.

Tich las rosas de las galtas
en tos llavis tinch clavells,
i en tas mans dos tendres lliris
mireu si 'n tich a parells.

MARRAMAU.

NECROLÓGICA

Després d' un inesperat i curt festeig ha passat a l' altre vida, el nostre amic en *Juanito Macu*.

En Juanitu durant el seu boig fadrinatje n' era una d' aquelles persones qu' una vegada vistes mai mes s' obliden.

La seva curta talla, els seus ulls petits, lo bigoti espantat n' eren causes, pera que un al veure'l per primera vegada esclames casi sense volguer ¡Sembla un xíno!

Vestía elegantment, amb prenes de la millor qualitat, sempre vistes, portant condecoracions propies del seu ofici.

¡Ploreu! companys, tan gran perdua; i vosaltres noies que vareu dexarvos enamorar per el seu aire quixotesco, el seu parlar propi d' un gran conqueridó, ¡ploureu també!

Y ara, no podém menys que desitjar que la seva estancia a *Banyolas* sigui del seu gust i que San Corneli el protegeixi.

Una creu mes

Encare no n' esteu enterats simpáticos hereuistes? El-Berto se 'ns casa! (1.) Diu que ja te prou *llarge*..... la vida de solter i está decidit a ingressar al cel dels casats

Si hem de fer honor a la varietat, cal confessar que 'l jovent d' aquesta casa está de mal' hora, ja que fora el Cabo, adios tranquilat ¡adeusiau frases papitesques!

No fa molts dies que 'l perdérem accidentalment

(1.) N. de la R. ¡Tinguesim un pa que durés tan!.....

per alló de l' aigua, i are, quant ja la conformació havia presentada en nostre esperit, ens arriba la desconsoladora nova de que se 'ns case. Si, amics meus, se 'ns case, ¡es ben cert! tot está a punt, només falta el *si* d' ella (ja es faltar) i, segons sembla, dintre pocs dies, la host juvenil haurá perdu, per sempre el seu campió humorístic.

¡Ah! un altre dia us faré coneixer la preferida del seu cor, avui per avui, m' han encarregat guardés reserva. ¡Passan tants cassos al mon!

FLOREAL..

Carta oberta

Barcelona, 3 febrer de 1914.

Amic Quimet: En mon poder la teu preuada carta del 3 corrent. Segons ella veig que t' has enamorat de la simpática Quimeta i que no t' atrauixis a declarar-li el teu amor. Tot aixó m' ho explico perfectament, perque com que 'ts *jovenet* i no te 'n has vistes mai de mes fresques, es lògich que no sápigues per quin cantó començar. N' obstant, si admets un concell, em permetre recomanarte fassis *l' ull viu*, car, com que 's bonica, podria esser que quan te 'n decidissis ja fos massa tard.

Jo, ja se que hi ha un *pollo*, per cert ben elegant i simpatic, que la ronda, i, per si aixó no fos prou, fins et diré segons noticies que tinc rebudes, que hi ha un *alemany* que podria fallar-te la jornada.

Esperant rebre dintre pocs dias noves ben fagueres, es despedeix el teu millor amic.

SISTAX.

CRONICA

Desitjosos de que 'n el nostre ball s' hi diverteixi tothom, hem escullit pera dedicar als casats un ball que en podrem dir *dels agarraos* per qu' entre tots els que concorren en aquesta casa, reconeixem que ni han que no disposan de gaire dalit, doncs aquet será 'l primer Schotisch de la primera part per que desde

casat de nou fins al mes vell puguin disfrutar amb nostres xamoses damisel-les que seran les que trauran a ballar.

Y vosaltres nenes boniques esperem que 's demostrareu espléndides d' atreviment pera que 'ls posats oblidin per breus moments la condecoració de creu del St. Matrimoni.

A are ve 'l nostre.

Aquell ball que les noies han de treure a ballar el seu *favorito*. Aquest sera la 2.ª Americana de la 1.ª part en la que nosaltres agrahits d' havernos demostrat vostra voluntad, anirem de parella en parant voltant el saló, al so d' una bonica sinfonía, seguint seguidament el nostre simpatic Conserje tant estimat per las noies (per que 's guapo) repartirà un nombre a cada parella per tenir opció al sorteig d' una colla de segals vinguts directament de la fábri- ca de Barcelona (per aixó hi varem fer anar en Ca- tell) ¡renoi que bonics! pro no vos ho ambicionem noson per vosaltres, per havernos demostrat que es el vostre preferit. Y si n' hi ha alguna que vingui a buscar per l' especulació del regal ¡que trém?... els ulls grossos!

Y pera que no digueu que no ens recordem de las sogres també podran disfrutar a la tercera Ame- ricana de la primera part: tots l' esparem amb nosaltres veurer quina sera la futura mamá política de nosaltres en aquella dolça Americana, procurarem que no donalshi cap trepitjada pera que no el doblu, pensant que aquest sera el mateix ball podran ballarlo tots els que no els tregui a ballar una soltera.

El ball especial sera com de costum, de les pa- rtes que hi prenguin part, iran també voltant el saló voltant-se las orelles amb una sinfonía o la *marxa* de *Pere Camps*.

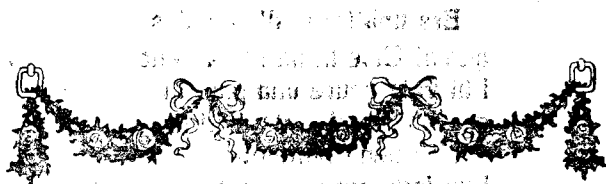
Seguidament pasaran per davant d' una taula qu' oniran els regals tant esperats per las noies els quals podran comprarse a un modic preu.

Despres dels regals, se'ls hi entregará un nombre de sorteig que 's ferá seguidament pera saber que sera la parella dirijidora d' aquell ball entre- tinent-hi un regalo per el noi i un per la noia.

Despres d' els Llanceros, tindrà lloc el sorteig dels regals, traient els nombres una ignocenta, re- manant als que surtin premiats que passin degu- tament aparellats a recullir les sorts.

També se sortejará una sorpresa de gran preu als sogres. Servirant pera aqueiv els nombres dels hi haurá donat la Comissió durant els inter- val·lis d' els balls.

¡¡També!! ¡¡també!! 'ns recordem de vosaltres solters,... hem escullit un parell de regals de *Mistó*. Pera aquest sorseig servirá 'l nombre que 'ls hi donará l' Alba junt amb el recibo.

Ocasions

Un Tenorio... de fireta
quintat quan en Castelar,
s' ofereix, tot ell plegat,
(perque no te una pesseta)
a un noi bufoneta
amb forsas duros de dot;
puig com ja 'l pobret no pod
com allavors fer conquestes,
ja davant dels impossibles

d' uns negres i caben nang,
de sitjaria una xicota
que l' estimés de veritat;
puig diu, que las que tenia
una a una l'han deixat
i per aixó el noi voldria
trovarne un altra aviat.

No importa que 's digui Lisa,
o Quimeta, o Trinitat,
puig lo que 'l jove voldria
es tornar anar arramblat.

Referencias inmillorables
te carrera i ha de quintar,
pro, si la sort l' hi es adversa
soldat de quota sera.

FLOREAL.

Cinematogràfica

Era una tarda d' aquelles
que al Cine hi ha tanta gent
i hi vaig veure una parella
que no hi veien de contents.

Una nena bufoneta
i un jove molt elegant,
que sens mirar la pel·lícula
aixís s' anava expressant.

—Mira, Lola, jo t' estimo
com tu sabs, ab tot el cor;
¿perqué 't mostras tant ingrata
si 't demano..... un sol petó?

¿Porqué 'l teu cor, com el meu
no esclata de pur amor,
i ta mirada no es fixa
en mos ulls molls de dolor
que per tú, prenda estimada,
está somés el meu cor?

¿perqué 'et mostras tan ingrata
si 't demano..... un sol petó?

—I jo qu' estava al darrera,
al anar men, sonrient
no 'm vaig pugué estar de dils'hi:
—Que us aprofiti jovent.

UN CURIÓS.

ANUNCIS

Crumols, Casals i C.^a S. en C.

Magatzemistas de datils, bolets i pinyas, procedents del Mas Planas de Santa Agna; pensan a no tardar, engrandir el negoci adquirint la carboneria del carrer Nou.

S' anuncia per el dia del nostre refrigeri, una important liquidació de bocois, plumitas i mitjas solas tot en bon estat.

Donarán rahó els Srs. Xesclas, Drocas i Comp.^a
Carrer de Sant Pau.

Noia vinguda de las Carolines sense pretensió de cap mena, desitjaria tenir relacions formals jove el·legant i ben plantat que hagi viatjat molt viatji actualment. Las sollicituts dirigirles a C. apartat correus n.º 108 acompanyant el certificat solterisme.

Un jove molt feliç, alt y ben plantat, desitja aparellarse amb alguna d' aquestes jovenetes o alguna minyona chula tota vegada qu' aquet pos carrera, (de Figueres a Roses.)

Inutil presentarse las velles.

Dirigirse, Agencia Pasa-Ceras.

Jove de bigotis de 23 anys de edad, molt guapo i ben plantat s' ofereix a nenes, doncelles i viues a ensenyarles de tocar... el cornetí.

Carrer de l' Ensanche, n.º 127.—Barcelona.

Joveneta simpática, morena, *molt morena*, vehida de privilegi exclusiu per a la conquesta de relacions romàntics amb professorat pera ballar sa... aparellarse amb jove simpatic... molt l' enrehonar, recomanant-li, no... ella i que tingui present alló de qu...

Junquera.
... quota que sempre compte a ce...
... xicota que comptés amb lo ma...
per fer el negoci del vi del Vendrell a l' engrós.
Informarán carrer Junquera.

CORRESPONDENCIA

ULL BLAU.—No's pot admetrer de cap mena; escrius molt be, pero picas massa.

UN MURRIOT.—No n' hem de fer res que tinguis algun ressentiment de las Dones aixó 'ls dius tu mateix.

CAMAMILLA.—No hi enteném res; deu esser escrit amb 'escombres, ha anat doncs, a la bruticia.

RATULIU.—No volem exigencia de cap mena, com doncs..... al sac.

QUIMET.—L' idea no te importancia puig es molt de solta; doncs al coba.

R. G. G.—Está molt be; quant acabarem de llegir lo que havía tres de la Comissió desmayats.

BUSCAL.—Al veurel ens pensabem qu' eras llauer.

ESTRANY.—La Quimeta y l' Aurora son mol bufons puig encar que no fassin cas de tu ni del teu company no n' hem de fer res nosaltres.

ROQUÉS.—Ja ho veiem qu' es fet amb tota la bona fe mon pero no podem publicarho porque es massa trist.

XIDORO.—Al cabás de les escombraries.

Als autors de 'ls articles publicats, els hi doném las expresives gracies per llurs treballs.

Imp. de J. TRAYTER.—Cervantes, 13.—Figueras.